

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**IXe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 214.200 van 27 juni 2011  
in de zaak A. 196.305/IX-6783**

In zake :       1. Christiaan NAESSENS  
                  2. Nicole VANYZERE  
                  wonend te 8520 Kuurne  
                  Rodekruisplein 30/4  
                  alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van  
Financiën  
die woonplaats kiest bij  
de Rechtskundige Dienst van de FOD Financiën  
gevestigd te 1030 Brussel  
North Galaxy - Toren B, 26<sup>ste</sup> verdieping  
Koning Albert II-laan 33 bus 15

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1.               Het beroep, ingesteld op 14 april 2010, strekt tot de  
nietigverklaring van de beslissing van 11 januari 2010 van de Beroepscommissie  
onbeperkt uitstel van de invordering van de directe belastingen, houdende de  
weigering tot het verlenen van het onbeperkt uitstel van de invordering van de  
directe belastingen.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2.               De verwerende partij heeft een memorie van antwoord  
ingediend en de verzoekers hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een verslag opgesteld.

De verzoekers hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 juni 2011.

Staatsraad Daniël Moons heeft verslag uitgebracht.

Inspecteur Jan De Vleeschouwer, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3.1. De verzoekers dienen bij verzoekschrift van 6 april 2009 een aanvraag in tot onbeperkt uitstel van de invordering van directe belastingen. Uit die aanvraag blijkt dat zij, als gevolg van het faillissement en vereffening van verschillende ondernemingen en het vervroegd pensioen van de eerste verzoeker, niet in staat zijn om hun schuldenlast terug te betalen.

3.2. Op 3 september 2009 brengt de ontvanger van de directe belastingen Kortrijk 2 een negatief advies uit. In dit verslag wordt onder meer het volgende gesteld:

“Uit de voorgelegde stukken n.a.v. dit verzoek blijkt dat zij niet alleen fiscale schulden hebben doch ook schulden bij de RSVZ zodat zij eigenlijk niet in aanmerking komen voor een onbeperkt uitstel van de invordering. Zij kunnen

m.i. enkel een globale schuldenregeling bekomen via de procedure collectieve schuldenregeling.

Niettemin werd het fiscaal dossier van betrokkenen grondig onderzocht. Dit leidde tot de vaststelling dat zij in het verleden diverse vennootschappen gehad hebben (bijlagen 10-16) en zich in de loop van de laatste 5 jaar feitelijk onvermogen gemaakt hebben.

Bijkomende info aangaande de vereffening van hun vennootschappen werd op 25 juni 2009 aangevraagd evenals het bewijs dat zij als borgen de schuldeisers van de cv Delicentre hebben betaalden. Uit de voorgelegde stukken (bijlage 17) blijkt niet welke geldstromen er tussen de diverse vennootschappen en betrokkenen zijn geweest. Evenmin wordt het bewijs van betaling van schulden aan de KBC via de persoonlijke rekening voorgelegd.”

Op 17 september 2009 verwerpt de gewestelijke directeur invordering te Gent de aanvraag van de verzoekers. Deze weigeringsbeslissing is onder meer gesteund op de volgende overwegingen:

“Op 17 december 2008 had u een afspraak met Dhr. Ontvanger te Kortrijk 2 teneinde de verdere afhandeling van het dossier te bespreken. Op dat ogenblik deelden u uw financiële situatie mee en beweerde u geen andere schuldeisers te hebben buiten de belastingschulden op het ontvangkantoor Kortrijk 2. Omdat u Dhr. Ontvanger in de waan liet dat er alleen achterstallige belastingschulden waren, werd hij misleid en raadde hij aan om een verzoek tot Onbeperkt Uitstel van de Invordering in te dienen. Vanaf het begin heeft u geen adequate informatie betreffende de financiële situatie verstrekt wat een grondvoorwaarde is tot het bekomen van het Onbeperkt Uitstel van de Invordering.

De schuld ten opzicht van Nationale Hulpkas voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen ten belope van 32.107,26 EUR is dermate hoog waardoor niet alle schuldeisers binnen een aanvaardbare termijn kunnen worden afbetaald.

Rekening houdend met de omvang van de totale schuldenlast en het beschikbare bedrag dat aan de diverse schuldeisers kan worden afbetaald, biedt een éézijdige gunstmaatregel geen oplossing voor uw financiële moeilijkheden.

Gelet op het feit dat u kennelijk aan een aantal voorwaarden voldoet om onbeperkt uitstel van de invordering van directe belastingen te verkrijgen, ben ik bereid in te stemmen met een gedeeltelijke kwijtschelding van de schuld binnen het kader van een collectieve schuldenregeling.”

3.3. Op 17 oktober 2009 stellen de verzoekers conform artikel 413quinquies, § 2, van het wetboek van inkomstenbelastingen 1992 (hierna: het WIB '92) een administratief beroep in tegen deze beslissing bij de Beroepscommissie onbeperkt uitstel van de invordering van directe belastingen (hierna: de Beroepscommissie). Zij laten in essentie gelden dat zij geen andere schulden meer hebben dan belastingsschulden.

3.4. Op 15 december 2009 worden de verzoekers uitgenodigd voor de zitting van de Beroepscommissie van 11 januari 2010. In deze brief wordt onder meer gesteld: “U bent geenszins verplicht daarbij aanwezig te zijn. Indien U dit wenst, beschikt U over de mogelijkheid om door de Beroepscommissie te worden gehoord”.

3.5. Op 11 januari 2010 verwerpt de Beroepscommissie unaniem het beroep. De verzoekers zijn op deze hoorzitting niet aanwezig, noch vertegenwoordigd.

Deze beslissing luidt als volgt:

“[...]”

Overwegende dat de echtgenoten NAESSENS - VANYZERE momenteel volgende aanslagen inzake personenbelasting verschuldigd blijven:

| Ontvangkantoor | Aanslagjaar | Kohierartikel | Saldo in hoofdsom  |
|----------------|-------------|---------------|--------------------|
| Kortrijk 2     | 1991        | 353.053       | 6.799,07 €         |
| Kortrijk 2     | 1992        | 900.025.386   | 27.752,85 €        |
|                |             | <b>Totaal</b> | <b>34.551,92 €</b> |

Overwegende dat het totaalbedrag dient vermeerderd te worden met de op grond van artikel 414 WIB 92 wettelijk verschuldigde nalatigheidinteressen, en de alsnog verschuldigde vervolgingskosten;

Overwegende dat de vervolgingskosten, omwille van hun bijzonder karakter (bedragen voorgeschoten door de administratie aan een gerechtsdeurwaarder of aan derden voor rekening van de Ontvanger), worden uitgesloten van het voordeel van het onbeperkt uitstel.

\*\*\*

Overwegende dat overeenkomstig artikel 413bis, § 2, WIB 92, een verzoek tot onbeperkt uitstel van de invordering enkel ontvankelijk is voor zover :

- de verzoeker, die niet kennelijk zijn onvermogen heeft bewerkstelligd, zich in een toestand bevindt waarin hij niet in staat is om, op duurzame wijze, zijn opeisbare of nog te vervallen schulden te betalen;
- de belastingplichtige geen beslissing tot onbeperkt uitstel van de invordering heeft verkregen binnen de vijf jaar voorafgaand aan het verzoek;

Overwegende dat het onbeperkt uitstel van de invordering een bijzondere regeling is voor belastingplichtigen te goeder trouw die omwille van tegenslagen, niet meer in staat zijn om op een duurzame wijze, hun fiscale schulden te betalen;

Overwegende dat het onbeperkt uitstel van de invordering van directe belastingen tegelijk ook de belastingschuldige, die ongelukkig en te goeder trouw is, een fresh start moet bieden, die hem in staat moet stellen opnieuw deel te nemen aan het maatschappelijk leven (Kamer, 2004-2005, Memorie van Toelichting, doc. 51 1437/001 - 1438/001, p. 205 en 206);

Overwegende dat er geen structureel financieel probleem is die de maatregel van een onbeperkt uitstel zou rechtvaardigen;

Overwegende dat betrokkenen onder meer aandeelhouder waren in volgende vennootschappen:

- o VANA CVOA, ondernemingsnummer 0411.809.066:
  - De Heer Naessens: 100 aandelen
  - Mevrouw Vanyzere: 25 aandelen
- o CODIBO BVBA, ondernemingsnummer 0423.199.122:
  - De Heer Naessens: 376 aandelen
  - Mevrouw Vanyzere: 374 aandelen
- o FIKREBEL NV, ondernemingsnummer 0419.140.067
  - (...)
  - De Heer Naessens: 1.080 aandelen
  - Mevrouw Vanyzere: 510 aandelen
  - Huwgemeenschap Naessens - Vanyzere: 6.915 aandelen

Overwegende dat uit het verslag van de buitengewone algemene vergadering van de aandeelhouders van deze vennootschappen, gehouden op 26 september 2008, blijkt dat het volgende netto-dividend voor algehele vereffening aan betrokkenen werd toegekend:

- o VANA CVOA, ondernemingsnummer 0411.809.066:
  - De Heer Naessens: 4.985,26 €
  - Mevrouw Vanyzere: 1.246,31 €

- o CODIBO BVBA, ondernemingsnummer 0423.199.122:
  - De Heer Naessens: 12.938,45 €
  - Mevrouw Vanyzere: 12.869,62 €
- o FIKREBEL NV, ondernemingsnummer 0419.140.067
  - De Heer Naessens: 29.151,61 €
  - Mevrouw Vanyzere: 13.766,05 €
  - Huwgemeenschap Naessens - Vanyzere: 186.651,29 €

Overwegende dat betrokkenen verklaard hebben dit netto-dividend ontvangen te hebben (zie terzake de verschillende publicaties in de bijlagen bij het Belgisch Staatsblad houdende afsluiting van de vereffening van de bovenvermelde vennootschappen, en meer bepaald de publicaties 2008-11-21/0182032, 2008-11- 21/0182026 en 2008-11-21/0182030);

Overwegende dat deze bedragen ruimschoots volstonden om de verschuldigde belastingen integraal te vereffenen, wat betrokkenen pertinent hebben nagelaten;

Overwegende dat verzoekers bijgevolg niet voldoen aan de voorwaarden opgesomd in artikel 413bis, § 2, WIB 92;

\*\*\*

Overwegende dat de overwegingen van de Gewestelijk directeur in de bestreden beslissing pertinent zijn.

OM DEZE REDENEN,

HEEFT DE BEROEPSCOMMISSIE ONBEPERKT UITSTEL VAN DE INVORDERING VAN DIRECTE BELASTINGEN IN HAAR ZITTING VAN 11 JANUARI 2010 BESLOTEN:

Het beroep te verwerpen en de beslissing van de Gewestelijk directeur Invordering te Gent d.d. 17 september 2009, referte 260309.02965, te bekrachtigen.”

Dit is de bestreden beslissing. Zij wordt aan de verzoekers betekend met een aangetekende brief van 9 februari 2010.

#### *IV. Onderzoek van het enig middel*

##### *Standpunt van de partijen*

4. De verzoekers adstrueren hun verzoekschrift als volgt:

“Ons verzoekschrift tot onbeperkt uitstel van de invordering van directe belastingen van 6 april 2009, werd door de Gewestelijke Directeur invorderingen te 9050 Gent op 17 september 2009 verworpen, met als reden dat wij nog andere schulden hadden, meer in het bijzonder bij de Nationale Hulpkas voor de Sociale Verzekeringen.

Op 26.01.2009 werd door ons per aangetekend schrijven aan de Nationale Hulpkas de schuldenlast verworpen om redenen van verjaring en om redenen van een eerdere uitspraak van de Raad van State. Sinds die datum kwam er totaal geen reactie meer van de Nationale Hulpkas voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, wat ons doet besluiten dat de schuldeis werd ingetrokken.

Op 17 oktober 2009 tekenen wij beroep aan bij de Beroepscommissie en bezorgen de nodige documenten tot bewijs dat we enkel schulden hebben tegenover de Directe Belastingen.

Op 15 december 2009 krijgen we bericht van de Beroepscommissie dat de zaak behandeld wordt op 11.01.2010, en dat wij geenszins verplicht zijn daarbij aanwezig te zijn. Bijkomende informatie wordt totaal niet gevraagd.

De Beroepscommissie van 11.01.2010 doet geen uitspraak in de door ons bestreden zaak dat we enkel schulden hebben tegenover de Directe Belastingen, maar bekrachtigen niettemin de beslissing van de Gewestelijke directeur Invorderingen te Gent. De Beroepscommissie maakt verkeerdelijk het besluit dat we door de publicatieplicht van drie vennootschappen die we sinds 2004 in vereffening hadden, op 26 september 2008 (bij de publicatie) over voldoende fondsen zouden beschikken. Dit laatste is totaal onjuist, en ten eerste: Er werd ons nooit de kans geboden deze zaken te weerleggen, en ten tweede: wij verwachten van de Beroepscommissie enkel en alleen een uitspraak ten gronde over de eerdere beslissing van de Gewestelijke Directeur te Gent.

Noch de Ontvanger der Belastingen Kortrijk 2, noch de Gewestelijke Directeur te Gent, noch de Beroepscommissie hebben eerder de feiten aangehaald en om uitleg gevraagd.

Pas op 10 februari 2010 komt voor het eerst de vraag van de Ontvanger Kortrijk 2 in zijn email, en dit dan nog als zou hij in 2009 de vraag reeds hebben gesteld: ‘Tot mijn spijt stel ik vast dat u er nog steeds niet in geslaagd bent om het bewijs te leveren van de betaling van diverse schulden met de opbrengst

(261.608,59 euro !!) die u uit de vereffening van uw diverse vennootschappen in 2008 hebt genoten’

In onze email van 10.02.2010 aan de Eerstaangewezen Inspecteur, Ontvangkantoor der directe belastingen te Kortrijk 2, maken wij duidelijk dat de vereffeningopbrengsten gediend hebben om eerdere schulden en schulden in rekening-courant bij de betrokken vennootschappen te kunnen vereffenen. Ook wordt hem duidelijk gemaakt dat we eerder nooit de vraag werden gesteld.

Gezien het hier gaat om ‘een administratieve beslissing die niet voor de (gewone) hoven en rechtbanken kan worden aangevochten’ kan beroep worden ingesteld bij de Raad van State.

Wij menen aan de specifieke voorwaarden overeenkomstig de Programmawet van 27.12.2004 te voldoen, en van deze buitengewone gunstmaatregel ook gebruik te kunnen maken.

Wij zijn overtuigd dat u de nodige stappen zult ondernemen om ons dossier te behartigen en de beslissingen van de Beroepscommissie nietig verklaart.”

5. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord vooreerst een exceptie van onontvankelijkheid van het middel op, waarin zij stelt dat niet is voldaan aan de voorschriften van artikel 2, § 1, 3°, van het algemeen procedurereglement. Zij merkt op dat de verzoekers nalaten om in hun verzoekschrift een duidelijke omschrijving te geven van de overtreden rechtsregel.

In zoverre de verzoekers met het middel aanvoeren dat de Beroepscommissie te dezen zijn beoordelingsbevoegdheid te buiten is gegaan door zich niet te beperken tot de vraag of de Gewestelijke directeur der directe belastingen in zijn beslissing van 17 september 2009 al dan niet terecht rekening heeft gehouden met het gegeven dat de verzoekers nog andere schulden hadden dan fiscale schulden, laat de verwerende partij gelden niet in te zien welke rechtsregel hierdoor is geschonden. Zij wijst erop dat de Beroepscommissie geen administratief rechtscollege is, maar een orgaan van actief bestuur dat uitspraak doet over een georganiseerd beroep en dat bij het nemen van haar beslissing over een hervormingsbevoegdheid beschikt.

In zoverre de verzoekers laten gelden dat hen de kans niet werd geboden om de bewering te weerleggen als zouden zij ingevolge de vereffening

van hun vennootschappen over de nodige fondsen beschikt hebben om hun fiscale schulden te betalen, stelt de verwerende partij dat zij werden uitgenodigd om aanwezig te zijn op de vergadering van de Beroepscommissie op 11 januari 2010, maar dat zij deze mogelijkheid niet benut hebben. Bovendien schrijft geen enkele regel voor dat de Beroepscommissie de verzoekers verplicht diende te horen vooraleer zij een beslissing nam.

6. In hun memorie van wederantwoord stellen de verzoekers dat “het recht van verdediging [duidelijk] werd [...] geschonden” en dat “nooit een recht van wederantwoord [...] werd verleend”. Zij wijzen op de wetten inzake de motivering van de bestuurshandelingen, de openbaarheid van bestuur en de federale ombudsman.

Zij laten onder meer gelden dat gedurende de procedure voorafgaand aan hun beroep bij de Beroepscommissie geen rekening werd gehouden met de argumenten die zij hebben aangevoerd inzake het ontstaan van schulden bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid en dat zij nooit werden gehoord. Aangaande de procedure voor de Beroepscommissie merken zij op dat deze geen uitspraak heeft gedaan over de argumenten ten gronde. Bovendien is de beslissing van de Beroepscommissie gesteund op bepaalde elementen, zoals de publicatie in het Belgisch Staatsblad van de vereffening van de vennootschappen van de verzoekers, die zij zonder meer konden weerleggen. Zij stellen er steeds op gewezen te hebben dat voor de vereffening van hun vennootschappen de aanzuivering van de rekening-courant van de vennoten vereist was, waartoe het uitgekeerde kapitaal werd aangewend. Uit de omstandigheid dat hiermee geen rekening werd gehouden leiden de verzoekers af dat de Beroepscommissie geen onderzoek heeft gedaan naar de omstandigheden van de zaak en dat zij haar beslissing heeft gesteund op veronderstellingen eerder dan op bewijzen. Uit de vermelding in het Belgisch Staatsblad dat de aandeelhouders de dividenden hebben ontvangen kan immers niet worden afgeleid wanneer en hoe zulks gebeurde.

Wat de hoorzitting door de Beroepscommissie betreft stellen de verzoekers dat uit de vermelding in de oproepingbrief blijkt dat zij geenszins verplicht waren aanwezig te zijn voortvloeit dat op die zitting geen nieuwe elementen zouden besproken worden. Bovendien valt niet in te zien hoe zij zich, zelfs indien zij op die hoorzitting zouden aanwezig geweest zijn, zouden kunnen verweerd hebben tegen de argumenten die er alsnog werden besproken, nu zij de voorbereidende nota van 8 januari 2010 niet vóór die zitting hebben gekregen. Evenmin werd hen de mogelijkheid geboden om het dossier in te kijken.

7. In hun laatste memorie stellen de verzoekers vooreerst dat de verwerende partij heeft nagelaten te antwoorden op de middelen zoals zij in het verzoekschrift werden ontwikkeld, niettegenstaande het feit dat zij voldoende kennis had van het dossier. Voor het overige wijzen zij erop dat de middelen werden verduidelijkt in hun memorie van wederantwoord. Zij stellen dat uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat deze soepel is bij de beoordeling van de voldoende duidelijkheid van een middel en dat middelen die pas na inzage van het administratief dossier kunnen worden ontwikkeld alsmede middelen die van openbare orde zijn op ontvankelijke wijze kunnen worden aangevoerd in de memorie van wederantwoord.

Ten gronde stellen zij nog dat de Beroepscommissie heeft nagelaten om de zaak terdege te onderzoeken, wat onder meer blijkt uit de overweging dat het oordeel van de gewestelijk directeur correct was en uit de verwijzing naar de publicatie in het Belgisch Staatsblad van de vereffening van de vennootschappen van de verzoekers. Zij herhalen ook dat de hoorplicht niet werd gerespecteerd doordat zij hun standpunten niet konden laten kennen met een voldoende kennis van de maatregelen die de verwerende partij overwoog te nemen. Voorts merken zij op dat de bestreden beslissing weldegelijk een maatregel is die van aard is hun belangen ernstig aan te tasten. Zij verwijzen in dat verband naar het “recht op behoorlijk bestuur” en naar artikel 20 van het handvest van de Grondrechten van de Europese Unie dat het beginsel inhoudt dat “iedereen gelijk is voor de wet”.

### *Beoordeling*

8. Luidens artikel 2, § 1, 3°, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State moet het verzoekschrift een uiteenzetting van de middelen bevatten. Onder een middel in de zin van dat artikel moet worden begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel en van de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden beslissing wordt geschonden.

Dit betreft een substantieel vormvoorschrift dat ertoe strekt de verwerende partij in de mogelijkheid te stellen zich tegen de grieven van de verzoekende partij te verdedigen en de Raad van State toe te laten deze grieven te onderzoeken. Slechts wanneer deze doelstelling in het gedrang komt, moet tot de onontvankelijkheid van het middel worden besloten.

9. Er wordt vastgesteld dat de verzoekers in hun verzoekschrift inderdaad niet zeer duidelijk aangeven welke rechtsregel of onregelmatigheid zij aanvoeren. Evenwel heeft de verwerende partij het middel in haar memorie van antwoord geïnterpreteerd als een overtreding, door de beroepscommissie, van haar hervormingsbevoegdheid en als een schending van de hoorplicht, doordat de verzoekers niet werden gehoord over de uiteindelijke motieven van de bestreden beslissing, en heeft de verwerende partij er zich in die zin tegen verweerd.

Voor zover het middel wordt onderzocht op de wijze waarop het werd geredigeerd en in redelijkheid mocht worden begrepen door de verwerende partij, wordt zij niet geschaad in haar rechten van verweer en is het middel ontvankelijk.

10. Voorts dient erop te worden gewezen dat de gebrekkige uiteenzetting van het middel in het inleidend verzoekschrift door de verzoekers

niet kan worden rechtgezet door voor het eerst in hun memorie van wederantwoord en in hun laatste memorie de schending van het recht van verdediging, van de wet motivering bestuurshandelingen, de wet openbaarheid bestuur, de wet federale ombudsman en van het gelijkheidsbeginsel in te roepen. In die zin geven zij immers een nieuwe grondslag aan hun middel.

De argumenten die de verzoekers in hun laatste memorie laten gelden zijn niet van aard om er anders over te oordelen. Te dezen gaat het immers niet over middelen die de openbare orde raken of over middelen die gebaseerd zijn op gegevens waarvan de verzoekers slechts kennis kregen na het indienen van hun verzoekschrift.

11. In zoverre met het middel de bevoegdheidsoverschrijding door de Beroepscommissie wordt aangevoerd wordt erop gewezen dat het door artikel 413quinquies, § 2, van het WIB'92, voorziene beroep tegen de beslissing van de directeur der belastingen bij de Beroepscommissie een georganiseerd administratief beroep is.

De devolutieve werking van dergelijk administratief beroep impliceert dat de beroepsinstantie bevoegd is om de legaliteit en de opportuniteit van de haar voorgelegde beslissing opnieuw en in haar geheel te onderzoeken, zonder gebonden te zijn door de motivering vervat in de beroepen beslissing, noch door de tijdens de beroepsprocedure ontwikkelde argumenten. De beslissing in beroep treedt volledig in de plaats van de beslissing waartegen het administratief beroep werd ingesteld.

Ingevolge de devolutieve werking van het georganiseerd administratief beroep, doet de beroepsinstantie dan ook uitspraak op grond van een eigen beoordeling van de aanvraag, zonder daarbij gebonden te zijn door de voor haar aangevoerde beroepsargumenten. Dit heeft tot gevolg dat de bevoegdheid van de beroepscommissie zich in deze zaak niet beperkt tot de beoordeling of de verzoekers enkel nog schulden hebben tegenover de directe belastingen, maar dat

zij op basis van een eigen onderzoek kan oordelen of het verzoek tot onbeperkt uitstel voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 413bis, § 2 van het WIB '92.

Er kan dan ook niet worden aangenomen dat de Beroepscommissie haar bevoegdheid te buiten is gegaan.

12. De verplichting voor het bestuur om de rechten van verdediging, als beginsel van behoorlijk bestuur, na te leven, geldt - behoudens andersluidend voorschrift - enkel in tucht- en strafzaken, wat te dezen niet het geval is. Uit de toepasselijke wet blijkt niet dat de verzoekers dienden te worden gehoord. Er kan dan ook geen sprake zijn van de schending van de rechten van verdediging, maar enkel van een schending van de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

De hoorplicht is een beginsel van behoorlijk bestuur op grond waarvan, bij de afwezigheid van enige wettelijke bepaling ter zake tegen niemand een ernstige maatregel kan worden genomen die van aard is zijn belangen zwaar aan te tasten en die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag, zonder hem vooraf in de gelegenheid te stellen om op nuttige wijze zijn standpunt ter zake te doen kennen.

Daargelaten de vraag of een beslissing als de bestredene, op zich wel van aard is om de belangen van de verzoekers zwaar aan te tasten, wordt te dezen vastgesteld dat de hoorplicht als beginsel van behoorlijk bestuur niet toepasselijk is.

Bovendien blijkt uit het administratief dossier dat de verzoekers op 15 december 2009 werden uitgenodigd om aanwezig te zijn op de zitting van de beroepscommissie van 11 januari 2010. Aan deze uitnodiging hebben zij echter geen gevolg gegeven.

Zij zijn zelf verantwoordelijk voor het gebrek dat zij aanvoeren.

Het middel is niet gegrond.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State verwerpt het beroep.**

**2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro, elk voor de helft.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 juni 2010, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

|                        |                  |
|------------------------|------------------|
| André Vandendriessche, | kamervoorzitter, |
| Daniël Moons,          | staatsraad,      |
| Bert Thys,             | staatsraad,      |
| bijgestaan door        |                  |
| Wim Geurts,            | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Wim Geurts**

**André Vandendriessche**